

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Mogen we geen verjaardagen vieren?

Als gelovigen de wortels van hun geloof gaan onderzoeken en de waarde van Gods geboden in de Torah gaan inzien, ontstaan er veel vragen.

Een van de eerste dingen die mensen opmerken, is bijvoorbeeld dat Kerstmis niet wordt vermeld bij Gods feestdagen in de Torah. Kerstmis staat zelfs helemaal niet in de Bijbel. Het werd niet eens gevierd door christenen tot eeuwen na de tijd van de apostelen. Het is dus logisch om je af te vragen: "Waarom vieren we deze dag?"

Naast het feit dat Kerstmis niet in de Bijbel staat, zijn sommige gebruiken die hiermee in verband staan, wellicht afkomstig uit heidense afgodsverering. Daarom besluiten de meeste gelovigen die de Torah houden, om deze dagen niet te vieren, wat begrijpelijk is. God heeft ons immers niet opgedragen om Kerstmis te vieren - in feite waarschuwt Hij ons om Hem niet te aanbidden op de manier waarop heidenen hun valse goden aanbidden. We moeten dus geen Kerstmis vieren en in plaats daarvan alleen de Bijbelse feestdagen houden - toch?

De meesten van ons, die van God houden en ernaar verlangen om Hem in Geest en Waarheid te aanbidden, vinden dat een logische stap. Vanuit dat verlangen voeren sommige gelovigen deze logica verder door naar andere, veel voorkomende vieringen - zoals verjaardagen.

Sommige gelovigen beweren dat een verjaardagsfeest, zoals Kerstmis, geen feest waarvoor een Bijbels gebod geldt; Daarom vinden ze het "toevoegen aan het Woord" als je verjaardagen viert. Er wordt ook beweerd dat verjaardagsvieringen hun oorsprong vinden in het heidendom. Daarom zou het voor God aanstootgevend zijn als we daaraan deelnemen.

Hoe moeten we met verjaardagen omgaan? Is het oké om verjaardagen te vieren, of moeten we die vieringen opgeven? Laten we dit probleem eens gaan bekijken.

In deze studie gaan we ervan uit dat het niet verkeerd is om verjaardagen te vieren. Tenzij je feest iets bevat dat ingaat tegen Gods geboden, is het niet aanstootgevend voor God.

Voor alle duidelijkheid, het is ook niet verkeerd om geen verjaardagen te vieren als je dat niet wilt. Het maakt ons niet uit of mensen verjaardagen vieren. We lezen geen opdracht in de Bijbel om verjaardagen te vieren, dus als iemand ervoor kiest om ze niet te vieren, is dat prima. We willen gewoon zeggen dat het niet verkeerd is om verjaardagen te vieren als je besluit om dit wel te doen.

Dus waarom zeggen sommige mensen dat het verkeerd is om verjaardagen te vieren? Een van de genoemde redenen is dat het vieren van een verjaardag toevoegen zou zijn aan het Woord van God. En dat is verboden (Deuteronomium 4: 2). Maar klopt die redenering?

Nou, niet echt. Zoals we al zeiden, niemand zegt dat we verjaardagen moeten vieren, dus voegt niemand een gebod toe aan het Woord van God. Niemand staat erop dat verjaardagen net zo moeten worden gevierd als de feestdagen uit Leviticus 23.

Er is sprake van ‘toevoegen aan het Woord van God’ als iemand een door mensen gemaakte regel of traditie dezelfde status geeft als de geboden van God.

Verder worden er in de Bijbel andere feestdagen genoemd die duidelijk worden gehouden als vieringen, zoals Chanoeka en Poerim. Ze herinneren aan belangrijke gebeurtenissen uit de geschiedenis van Israël. Het is geen gebod uit de Bijbel om deze feestdagen te vieren, maar toch worden ze in de Bijbel gevierd en niet gezien als toevoegingen aan het Woord van God.

Een positief argument voor het vieren van verjaardagen is dat God je het leven heeft gegeven - is dat geen goede reden om het te vieren en Hem te prijzen? En als God toestaat dat andere, soortgelijke feesten worden gevierd ter herinnering aan belangrijke gebeurtenissen, kunnen we ervan uitgaan dat die toestemming ook geldt voor de belangrijke gebeurtenis dat Hij je het leven heeft gegeven!

Kortom, het is goed om iets te vieren en God te prijzen voor alle goede dingen die Hij ons heeft gegeven. Dat geldt zeker voor onze levens, die een geschenk zijn van Hem. Als we tot de conclusie komen dat we God alleen maar kunnen prijzen voor de ingestelde feesten, dan is er geen enkele reden om uit bed te komen totdat de opgedragen feestdag begint. God aanvaardt alle lofprijzen, zolang het niet verboden is in de Bijbel.

Nogmaals, we zeggen niet dat je verjaardagen *moet* vieren. Maar als je besluit om een bepaalde dag van het jaar te herdenken, om die te vieren, en God te prijzen voor het geven van je leven, dan is daar niets mis mee; het is niet in strijd met de Torah.

De Bijbel noemt niets waardoor het vieren van verjaardagen verboden is. Ironisch genoeg voeg je dus juist toe aan het Woord van God als je andere gelovigen in deze zaak veroordeelt als zondaars!

Sommigen beweren dat God tegen verjaardagsvieringen is, omdat er twee keer in de Bijbel een verjaardag wordt genoemd, die verband houdt met vreselijke gebeurtenissen. Eén keer lezen we daarover in Genesis 40:20-22, waar Farao zijn eigen verjaardagsfeestje blijkbaar de perfecte gelegenheid vond om zijn bakker te laten ophangen. Het tweede voorbeeld staat in Mattheüs 14:3-11, waar koning Herodes op zijn verjaardagsfeest opdracht geeft tot de onthoofding van Johannes de Doper.

Daarop beweren sommigen: “Waar verjaardagen in de Bijbel worden genoemd, zijn ze verbonden met moord en zonde! God probeert ons te vertellen dat Hij geen behagen schept in het vieren van verjaardagen!”.

Deze voorbeelden leveren echter geen bewijs dat een verjaardagsfeest zelf helemaal verkeerd is. Als je deze passages aanvoert om te bewijzen dat God tegen verjaardagsvieringen is, dan sla je de plank echt mis. God verbiedt absoluut het vermoorden van mensen, maar dat kan elke dag gebeuren, niet alleen op je verjaardag. En uiteraard vieren de meeste mensen hun verjaardag niet door iemand te vermoorden, dus de logica van dit argument valt uiteen.

Hoe zit het met het idee dat verjaardagsvieringen een heidense oorsprong hebben? Zou het vieren van je verjaardag daarom niet aanstootgevend zijn voor God?

Hier moeten we een paar dingen overwegen: niemand weet de exacte oorsprong van verjaardagsvieringen. Interessant genoeg staat de vroegst bekende referentie van een verjaardagsviering in de Bijbel, in de passage die we eerder noemden:

Genesis 40:20

Op de derde dag, de geboortedag van de farao, gebeurde het dat hij voor al zijn dienaren een maaltijd aanrichtte, ...

Betekent dit dat verjaardagsvieringen zijn ontstaan bij de Egyptenaren? Misschien. We weten het niet. We weten alleen dat dit de eerste verwijzing is naar een verjaardagsfeest in de Bijbel. En het is onduidelijk of dit wel een verjaardagsviering was. Het is mogelijk, aldus sommige historici zoals Egyptoloog Dr. James Hoffmeier, dat het naar de kroningsdatum van de farao verwijst – waarbij de farao volgens de Egyptische cultuur werd geboren als een 'god'. Benjamin Scolnic schrijft:

De briljante en plausibele suggestie van Hoffmeier is, dat de viering van de verjaardag van de farao, die is vastgelegd in Gen. 40:20, een viering is van zijn kroning. We hebben daarmee voldoende bewijs dat een dergelijke viering ook plaatsvond in het 2e millennium v.Chr., de tijd van Jozef. De schrijver maakt in de Bijbel geen onderscheid tussen de echte geboortedag van de farao (die misschien niet eens gevierd werd) en de viering van zijn geboortedatum als god-koning (waarvan we weten dat het wel een reden was voor een feest.)

-Benjamin Edidin Scolnic, "If the Egyptians Drowned in the Red Sea Where Are the Pharaoh's Chariots?: Exploring the Historical Dimension of the Bible," blz. 56

We weten wel dat de Romeinen, in latere dagen, verjaardagen vierden en zelfs gebak aten. Maar niets in hun feesten was verbonden met afgodsverering. Daarom kunnen we echt niet zeggen dat je met het vieren van je verjaardag deelneemt aan een "heidense" gewoonte.

Enkel en alleen omdat heidenen iets doen, is het niet automatisch verkeerd - als dat zo is, kunnen we letterlijk helemaal niets meer doen ... nooit meer.

Heidenen hadden tempels, is het verkeerd dat Israël een tempel heeft?

Heidenen hadden oogstfeesten, is het verkeerd als Israël een oogstfeest houdt?

Heidenen hebben dieren geofferd, is het dan verkeerd dat Israël dieren offert?

Zie je hoe absurd deze redenering is?

Bovendien weten we niet of er zelfs maar enig causaal verband bestaat tussen de Romeinse verjaardagsvieringen en onze moderne verjaardagsvieringen. De meest recente verwijzing naar onze huidige verjaardag, is 'Kinderfeste'. Men vierde dat in Duitsland aan het eind van de 18^e eeuw. In hun boek 'An Uncommon History of Common Things' schrijven Bethanne Patrick en John Thompson:

De tegenwoordige verjaardagstaart vindt wellicht zijn oorsprong in het middeleeuwse Duitsland, waar een Kinderfeste werd gehouden ter ere van de verjaardag van een jong kind. Vroeg in de ochtend kreeg het kind een cake gepresenteerd met aangestoken kaarsen. Gedurende de dag bleven de kaarsen branden (en indien nodig vervangen); Men at de cake na het avondeten.

Het aantal kaarsen was één meer dan de leeftijd van het kind. Wat we nu noemen: 'één om op te groeien', noemden ze indertijd het 'levenslicht'.

-Bethanne Kelly Patrick, John Milliken Thompson, "An Uncommon History of Common Things, Vol. 1," blz. 121

Als je besluit om verjaardagen te vieren, willen we je alleen afraden om bij het uitblazen van de kaarsen, een wens te doen. Dit deden ze waarschijnlijk ook bij de Kinderfeste, dus is het niet perse een heidense gewoonte. Maar een wens uitspreken bij het uitblazen van de verjaardagskaarsen in de veronderstelling dat het dan uitkomt, is bijgeloof.

Dat betekent niet dat het verkeerd is om bij je verjaardag kaarsen te hebben op je taart. Gebruik ze alleen nooit voor een bijgelovig ritueel.

Een laatste argument tegen verjaardagsvieringen is dat het egocentrisme bevordert. "Het is een dag om de allerbelangrijkste "IK" te vieren, omdat ik zo geweldig ben!"

Onze reactie hierop is om gewoon te zeggen dat je dat niet nodig vindt. Het heeft allemaal te maken met je hartsgesteldheid. Hoewel sommige mensen egocentrisch kunnen zijn op hun verjaardag, kunnen anderen hun verjaardag vieren door nederig en dankbaar te zijn aan God voor het geven van een nieuw levensjaar.

Kortom, de redenen om verjaardagsvieringen te verbieden, schieten tekort. Omdat er in de Bijbel niets staat over verjaardagsvieringen, kunnen we ze beoordelen in het licht van Romeinen 14:5:

Romeinen 14:5

De één acht de ene dag boven de andere, maar de ander acht alle dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn.

Hoewel dit vers specifiek verwijst naar de traditionele Joodse vastendagen, kunnen we uit deze passage een principe afleiden. We kunnen dat toepassen op andere bijzondere dagen, die de Bijbel niet noemt.

Het komt erop neer dat de Bijbel de praktijk van verjaardagsvieringen niet aanmoedigt en niet veroordeelt. Daarom kan iedereen zelf bepalen of hij die gewoonte in ere wil houden.

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries# \(USA\)](http://www.twitter.com/119Ministries#(USA))